

הפריצה

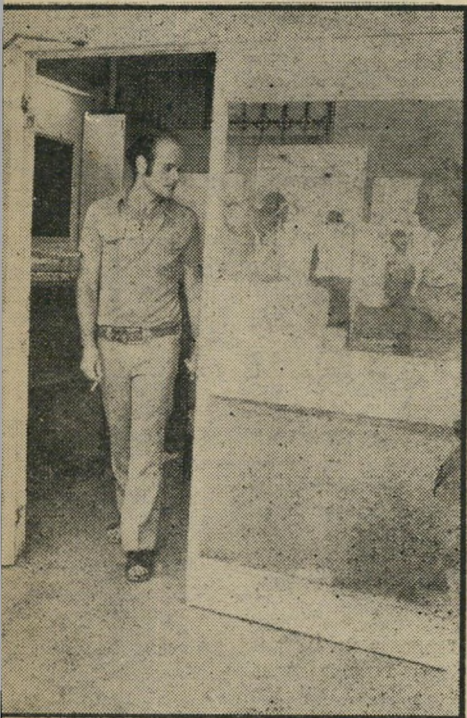
זאב יפת פורץ אל בנין תחנת השידור של שידורי ישראל בירושלים. בתמונה למעלה מימין הוא נראה מטפס אל גדר הבנין דרך חצר סמוכה ועובר את הגדר דרך פירצה בחוטי החיל. בתמונה למעלה הוא נראה מגיע אל הגדר באמצעות מיתקן המשחקים המוצב בחצר השכנה.

היו בדרכם מהמונזן לחדריהם. החלטתי להיראות כבן-המקום: ניגשתי למכונת הקפה האוטומטית, ועד מהרה הסתובבתי כאחד הוותיקים. בידי ספל קפה מהביל, התחלתי לסייר בכניינים. תחנת השידור הממלכתית שכנה בחורבה. אפשר שפעם היו אלה בניינים ערביים מפוארים — אך

מאח

זאב יפת

זה היה מזמן. כיום המקום מוזנח. בתור השימוש המשרתיים עשרות אנשים — מטור נפים, ללא נייר-טואלט, חדרים חדשים וצריפי אסבסט הוקמו בכל מקום ללא תיכנון. שיו למקום צורה של מעברה. עליתי לקומה. הראשונה בבניין המרכזי, והגעתי לחדרי-החדשות. בחדר שרר רעש מחרשי-אוננים. טל-פרינטרים טירטרו, טלפונים צילצלו, מכור נותכתבה תיקתקו. מעל לכל אלה נישאו קולותיהם של עורכים שהכתיבו ידיעות. עמדתי שם, בחדר-החדשות, ואיש לא ניסה לברר מי אני ומה מעשי. התייאשתי (המשך בעמוד 26)

דרך השומר

חולץ יפת אחרי שפרץ דרך הגדר, מבלי שהשומר ישים אליו לב ויתעניין בזהותו. הנמצא בבנין יכול לעשות בו כל צונו.

ישראל כראוי לקדם אפשרות של ניסיון השתלטות עליה — או להבדיל, ניסיון חבלה?

מדוע מבקר העולם הזה: השער הראשי נראה כמו כניסה לבית סוהר: שני שערי ברזל כבדים וחורקים. עליהם מנעולים גדולים. אלא שלהבדיל מבית-סוהר, השערים הם אלה שתוחים לרווחה כל שעות היום. מאחורי השערים — מישר הבית: על ספסל סמוך לקיר, ישב נוטר. רזה, בעל קימה בינונית. נראה כבן שישים. מדי

מבקר

העולם הזה

בא לביקור

כבשתי את

תחנת השידור

בפתח זאב יפת על המדרגות המובילות אל תוך תחנת השידור. „אילו היית מזוייג, סיפר, הייתי יכול לתפוס את המשרד ולהכריז ב' קלות על מהפכה במדינת ישראל'”

הפקיד לא טרח לשאול לשם המבקר, לא דרש תעודת-זהות לא בדק בכליו. הוא אף לא הזמין אליו את העובד המבוקש כדי שיהיה את הבא. הוא פשוט איפנה אותם לחדר המתאים.

החלטתי להפעיל את שיטת הביטחון הי עצמי. בצעדים מהירים ובוטחים נכנסתי פנימה, חסרתי, שלום' אדיש והמשכתי בלי לעצור. בידי החזקתי תיק גיימס בונד שחור. מאחורי גבי שמעתי את הפקיד משיב, שלום' אוטומטי. מקץ כמה שניות כבר עמדתי במרכז החצר הפנימית של רשות השידור.

בחדר הסתובבו עובדים רבים בידיהם כוסות תה או בקבוקי משקאות קלים. הם

החאקי תלויים עליו כרישול. אקדה על מותניו, ובידיו עיתון. מולו, ליד דלפק שחור שחסם כמחצית המעבר, ישבו סקיד-מודיעין ושומר נוסף. לידם טלפון. השנים דמו לראשון. לכאורה מקום שמור כהלכה. שערי ברזל, שלושה שומרים, אקדחים. רק לכאורה. למעשה, גיליתי, כי מיתר קני תחנת השידור של ישראל — פרוצים לכל רוח.

שיטת

הביטחון העצמי

ל בניין נכנסו אנשים רבים. אחדים היו כנראה מוכרים לפקיד-הקבלה. הם החליטו עימו כמה מילים, אמשיכו בדרכם. חלק חתמו על פנקסי-נוכחות שהיו מונחים על השולחן בצד שמאל של המסדרון. את רים פנו לפקיד, ביקשו הדרכה איך להגיע אל אחד העובדים.

ב-20 ביולי 1944 נכשל מרד הגנרלים בגרמניה הנאצית. בסיפרו עלייתו ונפילתו של הרייך השלישי, כתב ויליאם שייר כי הסיבה העיקרית לכישלון היתה ח' עובדה שהמורדים לא השתלטו, בשלוש השעות הראשונות של המרד, על תחנת השידור בברלין. בשעות אלה היה מטח המיזרר מנותק מהעולם החיצוני. אולם המורדים לא הצליחו לשדר לי אומה ולצבא על הצלחת ההתקוממות — ואיפשרו לרצח אותה.

בכל מדינה בעלת שילטון דיקטטורי, תלוייה הצלחתה של הפיכה צבאית ב' השתלטות מהירה על כלי-התיקשות. תחנות-שידור מהוות תמיד מטרה ראשו-נה בכל מהפכה. בדמוקרטיה המצב שונה: מעולם לא הוצבו טנקים סביב בנייני ה-בי.בי.סי או בשערי רשות-השידור בארץ. למרות זאת נוקטים בעולם את כל אמצעי הביטחון, כדי שלא ניתן יהיה להשתלט בקלות על תחנות השידור. האם ערוכה תחנת-השידור של שידורי-